

Læreren til eksamen

Sognepræst Erik Boye har ladet konfirmanderne bestemme.

Det er læreren, der er til eksamen, sagde Grundtvig. Så hvorfor ikke prøve at lade eleverne lave spørgsmålene? Jeg har været præst i 20 år, og er nødt til løbende at finde nye kæpheste og lave om på undervisningen for at holde liv i den. Så hvis læreren er til eksamen, hvorfor så ikke lade eleverne skrive eksamensspørgsmålene?

Måske forstår de så bedre, at undervisningen er til for dem. Konfirmandforberedelsen er til for at de kan få svar på de spørgsmål, der brænder på. Der kan være ting, de gerne vil vide, før de siger ja. Spørgsmål der skal besvares, før de kan tro.

Det er altid godt at rejse motivation. Der er jo konfirmander, der mener, at de skal hen og sidde undervisningen af. At det er en del af pakken, som man er nødt til at tage med, når man vil konfirmeres. Det lægger de ikke skjul på. Hvis disse konfirmander kan vækkes er det godt.

Men hvordan kommer konfirmanderne frem til de vigtige spørgsmål? Det er måske år siden, de har tænkt over det med Gud. Jeg begyndte med at fortælle lidt all round om kristendommen. Gennemgik kort den bibelske fortælling, fortalte lidt om den treenige Gud. Så spurgte jeg, hvad de syntes, der var vigtigt at arbejde med i konfirmandforberedelsen. ? Måske var der spørgsmål de gik og tumlede med eller emner de gerne ville høre mere om? Noget de havde undret sig over?

Så delte jeg små sedler ud, og de skrev spørgsmål og emner op. Jeg havde købt en æske med låg til hvert hold, som vi kunne gemme dem i. Vi trak en seddel med et emne til næste gang. Det ene hold trak "opstandelsen" og det andet hold trak "Samson". Og så måtte jeg så gå hjem og forberede mig på det.

Da konfirmand-undervisningen sluttede måtte jeg sige til mig selv, at de havde været utrolig seriøse. Jeg husker ikke at der var nogen sedler med pjat. De var altså gået i alvorlig dialog med mig om indholdet af konfirmandforberedelsen.

Hvor kommer vi hen, når vi dør? djævelen, Josefs drømme, kirkebygningen, tro, håb og kærlighed, baptister, de tid bud, kristne tegn, nordisk mytologi, helligdage, skabelsen, big bang, Babelstårnet, opstandelsen, de vise mænd – alt sammen gode emner.

Samson, Josefs drømme, Lucia og præstejolen er ikke emner, som jeg selv ville have sat på. Det måtte jeg tage som en udfordring.

Efter jul var det nødvendigt, at jeg kom på banen med nogle fyldige emner om bøn og påske. Vi var også bag ud med Jesus-historier, syntes jeg. Jeg lavede også et forløb om livet som vandring, hvor vi snittede pilgrimsstave. For afvekslingens skyld blev der hen ad vejen puttet timer ind med film, formning og gæster. Til sidst i forløbet trak vi de sidste sedler. Der var kommet flere til undervejs. Det gik op. Vi blev færdige.

Jeg skal indrømme, at jeg var heldig med to gode hold i år, men næste år lader jeg også konfirmanderne vælge emner. Det hæver motivationen. Det fremmer demokrati og samtale. Det holder præsten i live. Der kommer en fed her-og-nu-fornemmelse over undervisningen, når den bliver frisklavet fra uge til uge.